

KOLIGER KÁROLY

AZ EREDETRŐL

*nem győzhetünk
lezárulnak álmaink
követelik a pont terjedelmében
rejlő egyensúlyt*

*magunk helyett
álom és feledés*

*mert a pont is csak kitalált esemény
kilométerek láncok mosolyok magzat és
viszonylagos halmaz
a képzelet fehér játékában
ideig csökkenő távolság
olvasztott ok és okozati
láncszemek viasz-
figurák*

de a kéz

*érett mozdulattal legyint
az értelme indigón
fekete a fekete*

HEGYEN-VÖLGYÖN ÁT

*csúcsról kicsik
a kavicsok*

*visszafordulunk-e
ösvényeinken
elhagyott völgyben
zúgnak a kövek
az igazság
csendesen őről*

*visszafordulunk-e
szirt keblén
szikra pattan
az ikrás kőd
eloszlik délre
még egy
egy lépés a cél
a várban leszünk*

*visszafordulunk-e
lenn a mélyben
források csobognak
végtelen tengerbe
indulnak csúcsaink
árnyait a néma
kavicsok őrzik*

*visszafordulunk-e
csúcsról kicsik
a kavicsok*

KIRÁNDULÁSON

*páfrányok közt beszéléd
virágport eszünk*

*harangozik a nap
s elönt bennünket
a virágpor-eső*

*hahó erdő
áldott avarodban örök
pihenők ketrecében
hova rejtőzzünk
percekre*

a zár békésen kattán

*virágpor-esőben hahó
csepekké lettünk*